

KONFEKCYJA (1) *sb f*

N sg konfekcyj(a).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przetwory owocowe lub ziołowe o różnej gęstości używane jako przyprawa do lekarstw lub jako potrawy (szczególnie desery) [confectio escarum – trawienie albo narządzenie potraw Mącz 115a; przyprawiona rzecz, przyprawnego co; konfekt z czego, jako z różej – confectio Cn]: thakowe pragnienie bywa vgałzono wodą, w którą bywa przymieszano nie czo subtilnego łmaku, Iako iest oczet, wino, albo nieiaka confectia chłodna GlabGad G2.

Cf **KONFEKT**

MM